

- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez V. Peftieva.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 10 grudnia 2014 r. – Novartis/OHIM – Dr Organic (BIOCERT)

(Sprawa T-605/11) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BIOCERT — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BIOCEF — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 034/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: pełnomocnik A. Folliard-Monguiral)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Dr Organic Ltd (Swansea, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 września 2011 r. (sprawa R 1030/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie Novartis AG a Dr Organic Ltd.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 28 września 2011 r. (sprawa R 1030/2010-4).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 9 grudnia 2014 r. – Inter-Union Technohandel/OHIM – Gumersport Mediterranea de Distribuciones (PROFLEX)

(Sprawa T-278/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego PROFLEX — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy PROFEX — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 034/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter-Union Technohandel GmbH (Landau in der Pfalz, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci K. Schmidt-Hern i A. Feutlinske)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Gumersport Mediterranea de Distribuciones, SL (Barcelona, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 marca 2012 r. (sprawa R 413/2011-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Inter-Union Technohandel GmbH a Gumersport Mediterranea de Distribuciones, SL.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 27 marca 2012 r. (sprawa R 413/2011-2).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. – Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisja

(Sprawa T-476/12) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 — Dokumenty dotyczące usytuowanych w Niemczech instalacji skarżącej objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Częściowa odmowa dostępu — Informacje o środowisku — Artykuł 6 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1367/2006 — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Dokumenty pochodzące od państwa członkowskiego — Sprzeciw zgłoszony przez państwo członkowskie — Artykuł 4 ust. 3 i 5 rozporządzenia nr 1049/2001)

(2015/C 034/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Akwizgran, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Altenschmidt i C. Dittrich)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Costa de Oliveira i H. Krämer, a następnie H. Krämer i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, dorozumianej decyzji Komisji z dnia 4 września 2012 r., a także, posiłkowo, dorozumianej decyzji Komisji z dnia 25 września 2012 r., a po drugie, decyzji Komisji z dnia 17 stycznia 2013 r. o odmowie udzielenia pełnego dostępu do wykazu przekazanego Komisji przez Republikę Federalną Niemiec w ramach procedury przewidzianej w art. 15 ust. 1 decyzji Komisji 2011/278/WE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130, s. 1), w zakresie, w jakim dokument ten zawiera informacje na temat określonych instalacji skarżącej usytuowanych na terytorium Niemiec, dotyczące tymczasowych przydziałów, a także działalności i poziomów zdolności produkcyjnych w odniesieniu do emisji dwutlenku węgla (CO₂) w latach 2005–2010, wydajności instalacji oraz rocznych uprawnień do emisji przyznanym tymczasowo dla okresu przypadającego na lata 2013–2013.